

UVOD

Sociologija je jedna od najmlađih nauka. No međutim, to što se sociologija formalno nije konstituisala kao nauka, apsolutno ne znači da ona faktički nije postojala.

Ona je postojala, ali je njen predmet bio rascjepkan u drugim naukama poput filozofije, teologije...

Jednostavno se radi o tome da su mnogi naučnici razmatrali društvo (kao opći predmet sociologije), njegove zakone i specifičnosti, kao i devijacije, ali niko nije dao ime tom razmatranju i tako začeo sociologiju. To je učinio tek Ogist Kont 1839. godine. On je u svojoj knjizi Tečaj pozitivne filozofije dao ime nauci sociologija. Od tog trenutka, ova je nauka i formalno ugledala svjetlost dana. Postoje i neki mislioci koji ističu da Ogist nije mogao biti utemeljitelj nauke, te da su mnogi prije njega (ovisno od toga kojoj školi pripadaju pomenuti mislioci, misle da su lideri tih škola kontsituisali sociologiju) konstituisali sociologiju kao nauku. No, o tome više riječi kasnije. Sociologija uzimajući u obzir njen predmet izučavanja spada u društvene nauke.

Sociologija je relativno mlada nauka, međutim, njeni korijeni postoje još od organizovanja ljudi u grupe odnosno od prvobitne ljudske zajednice i spoznaje o zajedničkim interesima koje je lakše osvariti u grupi. Sociološka misao nije prvi put rođena sredinom 19. vijeka, Tada se prvi put pojavio termin "sociologija", a tada je samo započeto disciplinarno konstituisanje sociologije kao zasebne nauke, koje još uvijek traje.

U ovom seminarskom radu će biti izložen sam nastanak sociologije, njena viševjekovna historija prije formalnog konstituisanja u nauku, metod kojim se sociologija bavi i njena veza sa drugim naukama.

2.NASTANAK SOCIOLOGIJE

„ Iako se analize o društvu mogu sresti mogu sresti još u starim istočnjačkim civilizacijama – u Egiptu, Babilonu, Indiji i Kini, prve značajnije socijalne i političke teorije nastaju tek u uslovima antičke Grčke. Ne ulazeći u društvene uvjete, koji su pojavu tih teorija omogućili, izvjesno je da se u tom vremenu mogu pronaći prve značajnije rasprave o državi, politici, klasi i td. Svojim analizama ističu se posebice sofisti i predstavnici stoičke i epikurejske škole, ali su čitavo vrijeme obilježile prije svih, dvije osobe: Platon i Aristotel.“

Aristotel je u svom djelu „Politika“ poučen greškama svog učitelja, slobodno možemo reći nadmašio Platonovu utopističku državu. „Aristotelov realizam se ogleda u tome što je ustvrdio da ne postoji apsolutno najbolja država, odnosno društvo. Postoji samo relativno najbolja država u odnosu na postojeće društveno stanje.“

Nakon ovih velikana, stupa na scenu srednjevjekovna misao o društvu. Ova misao je prožeta kršćanskim dogmama i religijom. Predstavnici su Toma Akvinski sa svojom teorijom o dvije države – božanskom i zemaljskom (koji je smatrao da je društvo samo sredstvo uz pomoć kojeg čovjek treba da postigne konačni cilj – spasenje) te Tomas Mor sa svojom „Utopijom“ .

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com